

Geineasas 1 - 3

1 I dtús báire chruthaigh Dia neamh agus talamh.

2

Fásach folamh a ba ea an talamh agus bhí dorchadas ar aghaidh an duibheagáin, agus bhí gaoth Dé ag séideadh os cionn na n-uiscí.

3

Dúirt Dia: "Bíodh solas ann," agus bhí an solas ann.

4

Chonaic Dia gur mhaith é an solas, agus scar Dia an solas ón dorchadas.

5

Thug Dia "lá" ar an solas agus "oíche" ar an dorchadas. Ba shin an chéad lá, an nóin agus an mhaidin.

6

Dúirt Dia: "Bíodh fírmimint i lár na n-uiscí agus scaradh sí na huiscí óna chéile."

7

Rinne Dia an fhírmimint agus scar sé na huiscí a bhí faoin bhfírmimint ó na huiscí a bhí os a cionn. Agus bhí sin amhlaidh.

8

Thug Dia "neamh" ar an bhfírmimint. Ba shin an dara lá, an nóin agus an mhaidin.

9

Dúirt Dia: "Tagadh na huiscí go léir atá faoi neamh le chéile san aon áit amháin, agus bíodh an talamh tirim le feiceáil." Agus bhí sin amhlaidh.

10

Agus thug Dia "tír" ar an talamh tirim, agus "farraige" ar na huiscí le chéile. Chonaic Dia gur mhaith sin.

11

Dúirt Dia: "Tugadh an talamh an fásra uaidh: An lusra lena shíol, an crann toraidh lena shíol ina thoradh, gach ceann de réir a chineáil ar an talamh." Agus bhí sin amhlaidh.

12

Thug an talamh an fásra uaidh: lusraí lena síol de réir a gcineáil, crainn toraidh lena síol ina dtoradh, de réir a gcineáil. Chonaic Dia gur mhaith sin.

13

Ba shin an tríú lá, an nóin agus an mhaidin.

14

Dúirt Dia: "Bíodh soilse i bhfírmimint neimhe chun an lá a scaradh ón oíche, agus bídís mar chomharthaí, do shéasúir, do laethe agus do bhlianta.

15

Bídís ina soilse i bhfírmimint neimhe ag taitneamh ar an talamh." Agus bhí sin amhlaidh.

16

Rinne Dia dhá sholas mhóra, an solas is mó chun an lá a rialú agus an solas is lú chun an oíche a rialú, agus na réaltaí mar an gcéanna.

17

Chuir Dia i bhfirmimint neimhe iad le taitneamh ar an talamh,

18

chun an lá agus an oíche a rialú agus an solas a scaradh ón dorchadas. Chonaic Dia gur mhaith sin.

19

Ba shin an ceathrú lá, an nóin agus an mhaidin.

20

Dúirt Dia: "Bíodh rath ar na huiscís le hiomad dúil beo, agus bíodh éanlaith ar eitilt os cionn na talún faoi fhirimimint neimhe."

21

Chruthaigh Dia na míola móra agus gach uile dhúil chorrathach bheo de réir a chineáil a chin ó rath na n-uiscís, agus an uile chineál éin a eitlfonn. Chonaic Dia gur mhaith sin.

22

Bheannaigh Dia iad á rá: "Bígí torthach, agus téigí i líonmhaire, agus líonaigí uiscís na bhfarraigí; agus téadh an éanlaith i líonmhaire ar talamh."

23

Ba shin an cúigiú lá, an nóin agus an mhaidin.

24

Dúirt Dia: "Tugadh an talamh uaidh gach uile dhúil bheo de réir a chineáil, eallach, péisteanna agus ainmhithe allta." Agus bhí sin amhlaidh.

25

Rinne Dia an uile chineál ainmhí allta, an uile chineál eallaigh, an uile chineál péiste. Chonaic Dia gur mhaith sin.

26

Dúirt Dia: "Déanaimis an duine ar ár ndeilbh féin, ar ár gcosúlacht féin, agus bíodh tiarnas acu ar iasc na farraige, ar éanlaith an aeir, ar an eallach, ar an talamh go léir, agus ar na péisteanna go léir a shníonn ar an talamh."

27

Chruthaigh Dia an duine ar a dheilbh féin, ar dheilbh Dé is ea a chruthaigh sé é.

Fireann agus baineann is ea a chruthaigh sé iad.

28

Agus bheannaigh Dia iad á rá leo: "Bígí torthach, agus téigí i líonmhaire agus líonaigí an talamh agus cuirigí smacht air. Bíodh tiarnas agaibh ar iasc na farraige, ar éanlaith an aeir agus ar an uile dhúil bheo a chorraíonn ar talamh."

29

Dúirt Dia: "Féach! Thugas daoibh gach uile lus le síol dá bhfuil ar chláir na talún, agus gach uile chrann le síol ina dtoradh; iadsan a bheidh ina mbia agaibh.

30

Mar bhia ag na hainmhithe allta go léir, ag éanlaith an aeir go léir, agus ag na péisteanna go léir a bhogann ar talamh tugaim glas gach fáis." Agus bhí sin amhlaidh.

31

2 Chonaic Dia gach a ndearna sé agus, féach! bhí sé go sármhaith. Ba shin an séú lá, an nóin

agus an mhaidin.

2 Críochnaíodh neamh agus talamh agus a gcóiríú go léir ar an gcuma sin.

2Ar an seachtú lá chríochnaigh Dia an obair a rinne sé. Scoir sé ar an seachtú lá den obair go léir a rinne sé.

3

Bheannaigh agus naomhaigh Dia an seachtú lá mar scoir sé an lá sin den obair go léir a rinne sé sa chruthú.

4

Sin iad céatúsa neimhe agus talún nuair a cruthaíodh iad. Nuair a rinne an Tiarna Dia neamh agus talamh,

5

ní raibh aon fhás fiáin fós ar talamh, ná aon lus fiáin fós ag péacadh, mar níor chuir an Tiarna Dia aon fhearthainn fós ar an talamh agus ní raibh duine ann a shaothródh an talamh.

6

Bhí, más ea, fíorusce ag brúchtaíl aníos ón talamh agus ag uisciú dromchla na talún go léir.

7

Ansin chum an Tiarna Dia an duine de chré na talún agus shéid anáil na beatha ina pholláirí; ar an gcaoi sin rinne neach beo den duine.

8

Phlandaigh an Tiarna Dia parthas in Éidín san oirthear agus chuir sé ann an duine a chum sé.

9

Chuir an Tiarna Dia ag fás aníos as an talamh gach uile chineál crainn is geal leis an tsúil agus is maith le hithe, crann na beatha mar an gcéanna i lár an ghairdín agus crann fhios na maitheasa agus an oilc.

10

Bhí abhainn ag sní as Éidín amach ag uisciú an ghairdín, agus roinneadh ansiúd í agus rinne ceithre abhainn di.

11

Píseon a thugtar ar an gcéad abhainn díobhsan, agus is í sin a ghabhann timpeall tír Havalá go léir mar a bhfuil an t-ór.

12

Is maith é ór na tíre sin, agus tá bdeillum ann agus ónix.

13

Gíohón a thugtar ar an dara habhainn agus is í a ghabhann timpeall tír Chúis go léir.

14

An Tigris a thugtar ar an tríú habhainn agus sníonn sí lastoir den Aisír. An Eofrataes an ceathrú habhainn.

15

Thóg an Tiarna Dia an duine agus chuir i ngairdín Éidín é chun é a shaothrú agus aire a thabhairt dó.

16

Thug an Tiarna Dia aithne don duine á rá: "Tá saorchead agat toradh a ithe de gach crann sa ghairdín,

17

ach toradh de chrann fhios na maitheasa agus an oilc, ní íosfaidh tú mar an lá a íosfaidh tú de thoradh an chrainn sin, gheobhair bás, gheobhair sin."

18

Agus dúirt an Tiarna Dia: "Ní maith é an duine a bheith leis féin. Déanfaidh mé céile cúnta a dhíongbhála dó."

19

Chum an Tiarna Dia dá bhrí sin as an talamh ainmhithe an mhachaire go léir, éanlaith an aeir go léir, agus thug sé i láthair an duine iad féachaint cén t-ainm a thabharfadh sé orthu: cibé ainm a thabharfadh an duine ar gach dúil bheo, sin é a bheadh mar ainm air.

20

Thug an duine ainm ar an eallach go léir, ar éanlaith an aeir go léir, agus ar na hainmhithe allta. Ach ní bhfuarthas céile cúnta a dhíongbhála don duine.

21

Chuir an Tiarna Dia suan trom ar an duine, agus, ina shuan dó, bhain sé easna as agus chuir feoil ina timpeall.

22

An easna a bhain an Tiarna Dia as an duine, rinne sé bean aisti, agus thug chun an duine í.

23

Dúirt an duine ansin:

"Is cnámh de mo chnámha-sa í seo ar deireadh,

Agus is feoil de m'fheoilse í.

Tabharfar bean (ís-seá) uirthi

Mar gur baineadh as an bhfear (ís) í."

24

Uime sin, fágann an fear a athair agus a mháthair agus cloíonn sé lena bhean, agus déanann aon fheoil amháin díobh.

25

Bhíodar araon lomnocht, an fear agus a bhean, ach gan aon náire orthu.

3

Ba ghlice an nathair nimhe ná aon ainmhí allta dá ndearna an Tiarna Dia agus dúirt sí leis an mbean: "An ndúirt Dia libh gan ithe de thoradh aon chrainn sa ghairdín?"

2

Dúirt an bhean leis an nathair nimhe: "Ní miste dúinn toradh na gcrann sa ghairdín a ithe:

3

ach toradh an chrainn atá i lár an ghairdín, dúirt Dia faoi: 'ná hithigí é agus na bainigí leis le heagla go bhfaigheadh sibh bás.'"

4

Agus dúirt an nathair nimhe leis an mbean: "Ní bhfaighidh sibh bás, ní bhfaighidh sin!

5

Óir is eol do Dhia an lá a íosfaidh sibh dá thoradh sin, go n-osclófar bhur súile agus go mbeidh sibh cosúil le déithe agus fios na maitheasa agus an oilc agaibh."

6

Chonaic an bhean gur mhaith le hithe toradh an chrainn, agus gur gheal leis an tsúil é agus gur dhíol dúile é ar son an fheasa a thug sé. Thóg sí, más ea, cuid dá thoradh agus d'ith é; thug sí cuid de chomh maith dá fear a bhí ina teannta, agus d'ith sé é.

7

Osclaíodh a súile araon agus chonaiceadar go rabhadar nocht agus d'fhíodar duilleoga fige lena

chéile agus rinneadar brait íochtair dóibh féin.

8

Chualadar fuaim an Tiarna Dia agus é ag siúl sa ghairdín i bhfionnuaire an lae agus chuaigh an fear agus an bhean i bhfolach ón Tiarna Dia i measc na gcrann sa ghairdín.

9

Ach ghlaoih an Tiarna Dia ar an bhfear: "Cá bhfuil tú?" ar sé leis.

10

D'fhreagair sé: "Chuala mé do ghuth sa ghairdín agus bhí eagla orm mar go raibh mé nocht, agus chuaigh mé i bhfolach."

11

"Cé dúirt leat," ar seisean, "go raibh tú nocht? An ag ithe a bhí tú den chrann a d'aithin mé duit gan ithe de?"

12

"An bhean a thug tú dom mar chéile," arsa an fear, "ise a thug toradh as an gcrann dom, agus d'ith mé é."

13

Agus dúirt an Tiarna Dia leis an mbean: "Cad é seo atá déanta agat?" D'fhreagair an bhean: "Mheall an nathair mé agus d'ith mé."

14

Dúirt an Tiarna Dia leis an nathair: "De bhrí go ndearna tú an rud seo go raibh mallacht ort thar an eallach go léir, thar na hainmhithe allta go léir; beidh tú ag sní ar do bholg agus ag ithe cré, gach lá de do shaol. Cuirfidh mé naimhdeas idir tú agus an bhean, idir do shíolsa agus a síolsa. Brúfaidh sé do cheann agus brúfaidh tusa a sháil."

16

Dúirt sé leis an mbean: "Méadóidh mé go mór ar do thinneas ag breith clainne. Béarfaidh tú clann agus tinneas ort. Beidh mian chun do chéile ort ach beidh sé i gceannas ort."

17

Dúirt sé leis an bhfear: "De bhrí gur thug tú cluas do ghuth do mhna, agus gur ith tú de thoradh an chrainn ar aithin mé duit gan a ithe: Go raibh mallacht ar an talamh de do chionn. Faoi dhóilíos a shaothróidh tú do chuid de, gach lá de do shaol."

18

Sceacha agus feochadáin a thabharfaidh sé duit, agus íosfaidh tú luibheanna an bháin.

19

Le hallas do ghrua is ea a íosfaidh tú do chuid aráin go bhfillfidh tú ar an talamhmar is as a tháinig tú. Óir is luaitheach thú, agus ar an luaitheach is ea a fhillfidh tú."

20

Thug an fear Éabha ar a bhean mar gurb í máthair na mbeo go léir í.

21

Rinne an Tiarna Dia éadaf as seithí don fhear agus dá bhean agus chuir siad orthu féin iad.

22

Ansin dúirt an Tiarna Dia: "Féach! Tá an duine arna dhéanamh cosúil linn féin leis an bhfios maitheasa agus oilc atá aige. Le heagla go sínfeadh sé a lámh chomh maith agus toradh a stoitheadh de chrann na beatha, agus é a ithe agus maireachtáil go deo" & shy;

23

Uime sin dhábir an Tiarna Dia as gairdín Éidin é chun an talamh as ar tógadh é a shaothrú.